

<http://physicsweb.org/article/news/11/1/5>

2007/01/10

ان‌ام‌آر و سوراخ در ظرف‌ها ی پس‌مانده‌ای هسته‌ای

ماده‌ی سرامیکی بی که انتظار می‌رفت بشود با آن ظرف مناسب برا بی نگ‌داری بی پس‌مانده‌ها بی پرتوزا ساخت، آسیب‌پذیرتر از آن بی است که تصور می‌شد. یک گروه فیزیک‌پیشه در بریتانیا با استفاده از یک روش پرتفکیک تشدید مغناطیسی بی هسته (ان‌ام‌آر) [1] نشان داده اند آسیب ناشی از تابش آلفا بر زیرکون بیش از آن است که اینمی در مقیاس‌های زمانی بی بزرگ تضمین شود. آن‌ها مدعی اند با روش ان‌ام‌آر می‌شود درک بی عمیق‌ترو در مقیاس اتمی از روی‌دادها بی تخریب به دست آورد و سرامیک‌ها بی دیگر را هم از نظر پایداری بی درازمدت بررسی کرد [2].

تزریق مواد پرتوزا در سرامیک‌ها بی معدنی یک بی از روش‌ها بی نویدبخش دفن پس‌مانده‌ای هسته‌ای است. بعضی از این سرامیک‌ها (مثلًا زیرکون $ZrSiO_4$) به طور طبیعی هم در ساختار بلوری پیشان ایزوتوپ‌ها بی پرتوزا بی با واپاشی بی کند دارند. با این حال و با وجود برخوردها بی ناشی از ذرات آلفا بی پرانزی بی حاصل از فرآیندها بی واپاشی، این مواد میلیارد‌ها سال سالم مانده اند.

بعضی دانش‌پیشه‌ها امیدوار بودند زیرکون بتواند در برابر دزها بی بسیار بیشتر ایزوتوپ پرتوزا بی پلوتینیم ^{239}Pu (که در سوخت هسته‌ای بی مصرف شده هست) هم تاب بیاورد. خطر این است که با افزایش تعداد ذره‌ها بی آلفا ممکن است تعداد اتم‌ها بی جایه‌جاشده آن قدر زیاد شود که آسیب برگشت‌ناپذیری به ساختار بلوری وارد شود. اما سنجش این تخریب دشوار بود و قبلًا دانش‌پیشه‌ها برا بی پیش‌بینی بی مدتی که سرامیک می‌تواند دوام بیاورد به محاسبات تجربی بی متکی بودند که بر اساس بررسی بی نقیصه‌ها بی بزرگ بود.

ایان فارنن [3] و هم‌کاران^۱ ش (فیزیک‌کانی‌پیشه‌ها بی از دانش‌گاه کمبریج [4])

جواب را یافته اند. آن‌ها با اعمال - روش - ان‌ام‌آر - چرخش‌زاویه‌ی جادویی بر زیرکون نشان داده اند ذره‌ی آلفا تا 5000 اتم را در شبکه‌ی بلوری جایه‌جا می‌کند، ته 1000 تا 2000 اتم، که قبلاً تخمین زده می‌شد. در این روش، با چرخاندن - سریع - نمونه در زاویه‌ی خاصی نسبت به میدان - مغناطیسی ی اعمالی تفکیک - طیف - ان‌ام‌آر بهتر می‌شود. این اولین باری است که یک تک روی داد - تخریب دیده شده، و به این ترتیب شاید دوره‌ی محاسبات - پشت‌پاکت که مانع - تخمین زدن - درست - عمر - ماده بوده سرآید.

متئسفانه این یعنی زیرکون - شامل - 10% از ^{239}Pu (کم‌ویش هم مقداری که در انبارش - پس‌ماند - پرتوزا به کار می‌رود) پس از فقط 1400 سال خراب می‌شود. این مدت خیلی با 250 000 سال - لازم فاصله دارد. با این روش زیرکون کنار رفته، اما راهی برای بررسی ی مواد - دیگر طی - مقیاس‌زمانی‌ها ی بزرگ به دست آمد.

فارنان می‌گوید: "مسئله‌ی اصلی در بررسی ی انبارها ی پس‌مانده‌سته‌ای این است که تعداد - زیادی عامل - نامعلوم داریم. وقتی این‌ها را به آینده برون‌یابی می‌کنیم عدم قطعیت - بزرگی درست می‌شود، که دنبال‌کردن - وضعیت - انبار را ناممکن می‌کند. اما فکر می‌کنیم وضعیت - خود - ماده مهم‌ترین عامل است."

[1] nuclear magnetic resonance (NMR)

[2] Nature **445** 190

[3] Ian Farnan

[4] University of Cambridge